

נזיר - קודש או חוטא

8. ירושלמי קידושין פרק ד דף סו עמוד ב
 ר' חזקיה ר' כהן בשם רב עתיד אדם ליתן דין
 וחשבון על כל מה שראת עינו ולא אכל

9. מורה הנבוכים חלק שלישי פרק מח
 וטעם נזירות מבואר מאד, והוא הפרישות מן היין
 אשר הפסיד מן הראשונים והאחרונים רבים
 ועצומים כל הרוגיו וגם אלה ביין שגו, ובא מדין
 הנזירות מה שתראה מאיסור כל אשר יעשה מגפן
 היין, להרחקה יתירה עד שיספיק לאדם ממנו הדבר
 הצריך, כי הנשמר ממנו נקרא קדוש, והושם
 במדרגת כהן גדול בקדושה, עד שלא יטמא אפילו
 לאביו ולאמו כמוהו, זאת הגדולה מפני שפירש מן
 היין:

10. רמב"ם הלכות דעות פרק ג הלכה א
 שמא יאמר אדם הואיל והקנאה והתאוה והכבוד
 וכיוצא בהם דרך רעה הן ומוציאין את האדם מן
 העולם, אפרוש מהן ביותר ואתרחק לצד האחרון,
 עד שלא יאכל בשר ולא ישתה יין ולא ישא אשה ולא
 ישב בדירה נאה ולא ילבש מלבוש נאה אלא השק
 והצמר הקשה וכיוצא בהן כגון כהני העובדי
 כוכבים, גם זה דרך רעה היא ואסור לילך בה,
 המהלך בדרך זו נקרא חוטא, שהרי הוא אומר
 בנזיר וכפר עליו מאשר חטא על הנפש, אמרו
 חכמים ומה אם נזיר שלא פירש אלא מן היין צריך
 כפרה המונע עצמו מכל דבר ודבר על אחת כמה
 וכמה, לפיכך צוו חכמים שלא ימנע אדם עצמו אלא
 מדברים שמנעתו התורה בלבד, ולא יהא אוסר
 עצמו בנדרים ובשבועות על דברים המותרים, כך
 אמרו חכמים לא דיין מה שאסרה תורה אלא
 שאתה אוסר עליך דברים אחרים, ובכלל הזה אלו
 שמתענין תמיד אינן בדרך טובה, ואסרו חכמים
 שיהא אדם מסגף עצמו בתענית, ועל כל הדברים
 האלו וכיוצא בהן צוה שלמה ואמר אל תהי צדיק
 הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם.

11. בבלי ברכות דף סג עמוד א
 תניא, רבי אומר: למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת
 סוטה - לומר לך שכל הרואה סוטה בקלקולה יזיר
 עצמו מן היין

1. רש"י פרק ו' פס יא

מאשר חטא על הנפש - שלא נזהר מטומאת המת,
 רבי אלעזר הקפר אומר שציער עצמו מן היין:

2. אב"ע שם ו'

כי מלת נזיר - מגזרת נזר, והעד כי נזר אלהיו על
 ראשו, ואיננו רחוק. דע כי כל בני אדם עבדי תאות
 העולם, והמלך האמתי, שיש לו נזר ועטרת מלכות
 בראשו, כל מי שהוא חפשי מן התאות:

3. רמב"ן שם י"ד

(יד) וטעם החטאת שיקריב הנזיר ביום מלאת ימי
 נזרו, לא נתפרש. ועל דרך הפשט כי האיש הזה
 חוטא נפשו במלאת הנזירות, כי הוא עתה נזור
 מקדושתו ועבודת השם, וראוי היה לו שיזיר לעולם
 ויעמוד כל ימיו נזיר וקדוש לאלהיו, כענין שאמר
 (עמוס ב יא) ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריהם
 לנזירים, השוה אותו הכתוב לנביא, וכדכתיב (לעיל
 פסוק ח) כל ימי נזרו קדוש הוא לה' והנה הוא צריך
 כפרה בשובו להטמא בתאוות העולם:

4. ע"י עמוס ב: יא-יב, ירמיהו לה: יח-יט**5. רד"ק עמוס פרק ב**

ומבחוריהם לנזירים - אפילו הבחורים שדרכם
 ללכת אחר תאות הבשר והיין נתתי בהם רוח טהרה
 שינזרו מן היין ויהיו קדושים לי כי היין הוא המביא
 האדם לרדוף אחר תאות הבשר ובכלל זה הפרשתי
 אתכם מכל עם כדי שתהיו קדושים ולא תטמאו
 בטומאת עמי הארץ:

6. תלמוד בבלי מסכת תענית דף יא עמוד א

אמר שמואל: כל היושב בתענית נקרא חוטא. סבר
 כי האי תנא, דתניא: רבי אלעזר הקפר ברבי אומר:
 מה תלמוד לומר +במדבר ו'+ וכפר עליו מאשר
 חטא על הנפש, וכי באיזה נפש חטא זה? אלא
 שציער עצמו מן היין, והלא דברים קל וחומר: ומה
 זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא,
 המצער עצמו מכל דבר ודבר - על אחת כמה וכמה.
 רבי אלעזר אומר: נקרא קדוש, שנאמר +במדבר
 ו'+ קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו. ומה זה שלא
 ציער עצמו אלא מדבר אחד נקרא קדוש, המצער
 עצמו מכל דבר - על אחת כמה וכמה.

7. ירושלמי נדרים פרק ט דף מא עמוד ב

ר' יצחק פתח אילו הייתה יודע שהנודר כילו נוטל
 חרב ודוקרה בליבו נודר היית